

متن پرسش

با عرض سلام و وقت بخیر: استاد مشکلی که بنده دارم این است که بعد از مقداری مطالعات معرفتی و طاعات و عبادات وهمی سراغ بنده می‌آید و تصویری از بنده خوبی بودن و درست بودن به من دست می‌دهد و فکر می‌کنم بزرگان هم همین شکل بوده‌اند با ریاضت و سنی بیشتر حتی برخی مواقع خودم را فردی دارای کرامت و مستجاب دعا تصور می‌کنم، با اینکه می‌دانم همه‌اش توهم است و گناهان خودم را می‌دانم و تا آخر عمر هم توبه‌کنم آن گناهان پاک نمی‌شود اما نمی‌توانم از این وهم و غرور رها بشم که البته می‌دانم وهم اینکه تو بنده خوبی هستی از فریب‌های شیطان است. لطفا جهت رفع اشکال راهنمایی بفرمایید. آیا برای رفع به جای مطالعه‌ی معارف به تهذیب بیشتر نفس پردازم موثر است؟ و یا شاید وسعت بنده در حد این معارف (مانند سیر شما) نیست؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: می‌بینید که در موقعی که شرایط، شرایط رجوع به حق است - مثل نماز - کم دارید پس معلوم می‌شود راه بسیاری در پیش است. ملاک انسان در قرب و بُعد الهی‌بودن، حضور قلب است نه انبوه اطلاعات. موفق باشید